

## [Prieme.]

højtærede Minister selv truffet Aftale med en Erhvervsorganisation om at forhøje Priserne indtil det tredobbelte, naar blot Importen begrænsedes efter en Skala, hvorom der var truffet Aftale med Ministeren. Jeg synes ikke, at dette at træffe Aftale med en Erhvervsorganisation om en saadan Forhøjelse af Priserne paa visse Varer stemmer rigtigt med Forelæggelsen af et Lovforslag som dette.

Det kan, som det allerede tidligere er sagt af mit Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, ikke helt afvises, trods det jeg her har nævnt, at der under særlige Forhold maa søges truffet Lovbestemmelser, som kan ramme urimelige Prisforhøjelser. Men vi maa anse det for Lovgivningens Opgave fremfor at træffe saadanne Bestemmelser at sørge for, at de bliver unødvendige. Man kan efter min Opfattelse ikke komme bort fra, at denne Lovgivning er affødt af Importreguleringen, og derfor vil jeg ved denne Lejlighed særlig pege paa, at Lovgivningsmagten her som i andre Tilfælde maa søge at skaffe os af med Love, som kan give Anledning til urimelige Prisforhold. Ingen vil kunne gaa imod det, jeg vil kalde de økonomiske Naturlove, og hertil hører, at Varemangel vil medføre højere Priser — det har den højtærede Minister jo ogsaa selv erkendt —, lige saa vel som Vareoverflod vil medføre Priser, som er lavere end dem, der har været Udgangspunkt for en fornuftig Værdisættelse af Varerne. Derfor bør man, mener jeg, fra Lovgivningens Side i første Række tilstræbe paa alle Omraader, hvor der er Tale om Prisdannelser, at have fri Konkurrence, idet Lovforanstaltninger imod urimelige Priser da vil være unødvendige.

Det er fra alle Sider, tør jeg næsten sige, erkendt, at Love, der skal træffe Bestemmelser om Priser, medfører Forhold, som ikke er i Forbrugernes Interesse. Man vil ved Love om Priser under Varenknapthed kun opnaa at fastsætte Grænser, som ligger paa den anden Side af, hvad den menige Forbruger mener er rigtigt. Maksimumsbestemmelser for Avancer vil let medføre, at de Avancebestemmelser, der fastsættes af Autoriteterne, ogsaa vil blive Minimumsavancer og Avancer, som de fleste legitime handlende ikke vilde tillade sig at tage, hvis ikke der var Lovbestemmelser, som gjorde saadanne Avancer tilladt.

Naar jeg nævner dette, kan jeg ikke undgaa at erindre om de Artikler, som Dagbladet „Politiken“ — jeg tror, det var

i Oktober Maaned 1935 — bragte med Brask og Bram og med storslaaede Overskrifter om en lignende Lovgivning i Tyskland; man pegede i disse Artikler paa, hvorledes Varerne paa en lang Række Omraader, hvor man prisregulerede, forsvandt, og udtalte, at hvis man nu skulde købe et Svin hos Bønderne, maatte man købe et Læs Hø med til en Pris, der var 2 eller 3 Gange den Pris, Svinet kostede, og hvis man paa Slagterierne skulde købe et Svin, kunde man ikke faa Svinet, uden at man købte den Krog med, som Svinet hang i. Jeg synes, at disse Betragtninger, der dengang var fremme i Dagbladet „Politiken“, var rigtige. Og jeg synes, de er interessante, fordi jeg gaar ud fra, at Det radikale Parti er Medforslagsstiller til og accepterer og anbefaler de nye Lovgivning, og det skal derfor interessere mig at høre, hvad det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen, som jeg forstaaer er Ordfører, mener om de Ting, jeg her har nævnt, og om den eller de Artikler, som Dagbladet „Politiken“ bragte i Oktober Maaned forrige Aar.

Jeg vil, som sagt, advare imod en Lovgivning, der griber ind paa dette Omraade i det Omfang, som her er Tale om, og jeg vil henstille, at man i videst muligt Omfang sørger for at skabe fri Konkurrence, idet dette efter min Opfattelse er det bedste Grundlag for en Prisansættelse, som Forbrugerne kan være tjent med. Jeg finder, at det forelagte Lovforslag er et inkvisitorisk Lovforslag, og at de Forsøg, som jeg har omtalt, der tidligere er gjort her i Landet og ogsaa andre Steder, har vist sig lidet egnede til Formaalet. De har efter min Opfattelse imod deres Hensigt skaar et bred Rem af Forbrugernes Ryg.

Jeg tror derfor, at hverken Forbrugerne eller Erhvervslivet er tjent med en Lovgivning som den, der her er forelagt, og selv om vort Parti selvfølgelig ikke vil nægte at deltage i de Udvalgsforhandlinger, som jeg formoder bliver Resultatet af Forhandlingen her, vil jeg dog slutte med at sige til den højtærede Handelsminister, at paa det Grundlag, der her er givet, tror jeg ikke, at den højtærede Minister skal nære noget stort Haab om, at mit Parti vil medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

**Hassing Jørgensen:** Rigsdagen har igen en lang Aarrække, lige siden Verdenskrigens Ophør, næsten til Stadighed beskæftiget sig med det Problem, hvorvidt det var muligt gennem Lovgivningen at